

[Aksel Larsen.]

er formuleret, forekommer de os i princippet antagelige, omend ikke fuldt tilfredsstillende. De tenderer i retning af et prisstop, men efter min mening er det eneste effektive et absolut prisstop, således at det kun i ganske særlige tilfælde tillades efter forudgående ansøgning og dokumentation at forhøje nogen som helst pris. Dette princip er da også fulgt i forslaget til lov om ændringer i monopolloven, men i lovforslaget om indseende med priser er det ikke sagt nær stærkt nok. Det er selvfølgelig udmærket at forlange, at folk skal udarbejde en liste over priserne på alle de varer, de fører i forretningen, men jeg kan godt se, at der kan være visse vanskeligheder forbundet rent praktisk med at lave disse fortegnelser, og jeg har nu lyst til at spørge den højtærede handelsminister, som mener, at dette er muligt, og som dog har ansvaret for lovforslaget, hvilken kontrol man mener at kunne have med, at de prislister, som skal udarbejdes nu post festum, virkelig bliver i overensstemmelse med de priser, der var i de pågældende virksomheder på de pågældende varer den 12. april, og ligeledes med, at disse prislister ikke eventuelt bliver underkastet en vis revision, inden de i påkommende tilfælde skal forevises monopoltilsynet på dettes begæring.

Jeg vil mene, at det ville være heldigt, om man ikke, som det er foreslået i § 3, tillod at forhøje priserne for derefter at meddele det til monopoltilsynet, men at man formulerede det sådan, at priser overhovedet ikke må forhøjes, før den uomgængelige nødvendighed deraf er blevet dokumenteret og man har indhentet tilladelse fra monopoltilsynet.

Endelig vil jeg spørge den højtærede minister: Hvad er i grunden tanken med, at denne lov kun skal gælde til 1. april 1957? Er det, fordi ministeren endnu ikke har opdaget, at lovforslaget om ophøjelse af forligsmandens mæglingsforslag til lov blev ændret under sin gang her i tinget, så lovens løbetid blev forlænget fra eet til to år? Hvis ministeren ikke har opdaget det, oplyser jeg det altså herved. Det forekommer mig i hvert fald pudsigt, at man vil lase arbejdernes lønninger fast for to år og derefter kommer og siger: nu vil vi gøre noget for at holde priserne nede, men disse

foranstaltninger skal kun gælde et år. Jeg håber, at det er en lapsus eller en fejltagelse, at man har skrevet 1957. Ja, jeg vil gå så vidt, at jeg vil håbe, det er en trykfejl. Jeg regner med, at der vil komme et omtryk, hvor 1957 er rettet til 1958.

Må jeg så endelig tillade mig at spørge, hvilke perspektiver regeringen har for disse lovforslags behandling og færdiggørelse? Regeringen har jo spillet sig sine trumfer af hænde ved ikke at komme med disse lovforslag i rette tid. Det kunne den have gjort, men nu har vi allerede oplevet, at der er spildt et døgn. Medens forslaget om indgreb mod arbejderne kunne behandles samme dag, det blev fremsat, så kan disse lovforslag først behandles dagen efter, og derpå skal de jo i udvalg. Hvilke perspektiver har regeringen for denne udvalgsbehandling? Hvor længe skal det vare, inden der eventuelt kommer bukser af de to skind? Det var godt at vide, for man fik ikke nogen forståelse af det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborgs tale i retning af, hvor meget regeringen vil sætte ind for at få gennemført disse lovforslag. Hvis ikke den vil sætte ganske særlig alvorligt ind, så ved jeg godt, hvor de havner: på tavlen over udvalgsmøder, der er anbragt over syltetøjskrukken i vandrehallen.

Må jeg endelig til allersidst sige, at ved at fremsætte disse lovforslag og ved begrundelsen for dem erkender man, at der er begået uret mod arbejderne ved det indgreb, man foretog forleden. Når man erkender det, så synes jeg, at man skal gøre noget effektivt, og det skal man gøre så hurtigt som muligt. Samtidig med at man behandler disse lovforslag, kan regeringen gøre noget for at sætte priserne på et vigtigt område ganske betydeligt ned. Jeg tænker på tekstilvarer, beklædning o. lign. Der er jo tale om en kolossal fordyrelse gennem omsætningsafgiften på tekstilvarer og beklædningsgenstande. Det er et par hundrede millioner, finansministeren indkasserer, men forbrugerne må betale langt, langt mere, fordi skatten er lagt i fabrikant- eller engrosleddet, så man er sikker på, at den vil nedfælde sig i stadigt stigende avancer nedefter. Jeg synes, at regeringen skulle gøre sit til, at arbejderne kan få forbedret levevilkårene efter de overenskomster, regeringen nu har påtvunget dem, ved at gå